

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 marca 2016 r.

Sąd ustalił, co następuje:

10 maja 2005 r. w G. funkcjonariusze Policji zatrzymali S. B. (1), poruszającego się pojazdem marki v. (...) oraz J. (...), poruszających się pojazdem marki n.. W drugim z tych samochodów ujawniono paczkę suszu roślin konopi o wadze 978 gramów.

Tego samego dnia funkcjonariusze Policji zatrzymali M. J. i przeszukali jego mieszkanie. M. J. początkowo odmawiał otwarcia drzwi. W lokalu ujawniono m.in. fajkę wodną ze śladami thc.

Następnie funkcjonariusze Policji udali się do mieszkania J. S., gdzie podczas przeszukania ujawnili 23 paczki suszu roślin konopi o wadze netto 11.411 gramów, zawinięte w worki foliowe. Na opakowaniach ujawniono ślady linii papilarnych M. S., J. S. i J. O..

11 maja 2005 r. funkcjonariusze Policji zatrzymali M. O. (1) i przeszukali jego mieszkanie, w wyniku czego ujawniono m.in. dwie wagi elektroniczne, dwie torebki z suszem roślin konopi w ilości 0,88 grama i 1,49 grama, substancję o wadze 1,07 grama zawierającą środek odurzający w postaci heroiny w ilości 0,56 grama oraz substancję o wadze 0,70 grama zawierającą substancję psychotropową w postaci siarczanu amfetaminy w ilości 0,18 grama.

(dowody: protokoły zatrzymań osoby – k. 4, 11, 25, 57, 118, protokoły przeszukań – k. 8-10, 30-32, 45-49, 124-128, protokoły oględzin – k. 18-20, 34-35, 141-142v, protokoły użycia testerów narkotykowych – k. 166-173, zeznania S. S. – k. 98-100, opinie biegłych z zakresu badań daktyloskopijnych – k. 1403-1404, 1480-1494, 1496-1505, opinie biegłych z zakresu badań chemicznych – k. 1407-1409, 1519-1523, częściowo wyjaśnienia M. O. (1) - 199-200, 229-231, 280-281, (...)- (...), 1932-1933, 2076-2077, (...), (...), (...), (...)).

Susz roślin konopi, zabezpieczony w wyniku wyżej opisanych czynności, stanowił środek odurzający w postaci ziela konopi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie można natomiast z pewnością ustalić, czy był to środek odurzający w postaci ziela konopi w rozumieniu pierwotnej wersji przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyniki ekspertyz wskazują jedynie na duże prawdopodobieństwo takiej hipotezy. Susz ten został zniszczony w wyniku wykonania rozstrzygnięcia o przypadku dowodów rzeczowych zawartego w wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 17 lutego 2006 r. w sprawie II K 138/06.

(dowody: opinie biegłych z zakresu badań chemicznych – k. 209-212, 1519-1523, 3596-3597, 3687, 3775, 4167-4169, informacje o orzecznym i wykonanym przypadku – k. 3634-3636)

Susz roślinny zabezpieczony w pojeździe marki n. oraz w lokalu J. S. należał do J. O., który otrzymał go od M. J. na początku 2005 r. Poprzednio z suszu otrzymanego od M. J., J. O. przekazał w okresie od stycznia do lutego 2005 r. ok. 1 kg P. J. i w okresie od lutego do 10 maja 2005 r. ok. 1 kg M. O. (1). Środków tych nie zatrzymano.

Wcześniej, na przełomie 2004 i 2005 r., M. J. przekazał ok. 0,5 kg suszu roślinnego S. B. (2), celem przekazania ich innej osobie, za co S. B. (2) otrzymał 500 zł. Środków tych nie zatrzymano.

W okresie od marca 2005 r. do 11 maja 2005 r. M. O. (1) co najmniej pięć razy udzielał odpłatnie suszu roślinnego D. O. o łącznej wadze co najmniej 5 gram. Środków tych nie zatrzymano.

(dowody: wyjaśnienia J. O. – k. 182-184, 217v-218, 271-273, 791-793v, 1219-1220, 1421-1421v, 1476, 2078-2079, 2580-2581, 2741-2743, wyjaśnienia S. B. (2) - k. 176-177, 214-215, 246, wyjaśnienia P. J. – k.1257-1258v, zeznania D. O. – k. 163-165, zeznania S. S. – k. 2195, 2196).

J. O. nie był uprzednio karany. M. J. w dniu 8 grudnia 2008 r. został warunkowo zwolniony z kary 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnie za przestępstwo z art. 178 § 1 k.k. w zw. z art. 177 § 2 k.k. W okresie od stycznia do lipca 2005 r. korzystał z odroczenia wykonania tej kary. M. O. (2) był siedmiokrotnie karany za różne przestępstwa wyrokami z lat 2003, 2009, 2011, 2012, 2014 i 2015. Od 28 września 2000 r. do 11 stycznia 2002 r. i od 3 lutego 2002 r. do 6 czerwca 2002 r. odbył część kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem Sadu Rejonowego w Gdańsku z dnia 29.07.2003r. w sprawie III K 1109/01 za umyślne przestępstwa z art. 43 ust. 1 i z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżenie nie działało w warunkach wyłączonej lub znacznie ograniczonej poczytalności.

(dowody: karty karne - k. 4289, 4291-4292, 4293, opinie sądowno-psychiatryczne - k. 1151-1154, 1337-1338, 1357, 1551-1552, odpisy wyroku w sprawie III K 1109/01 – k. 1569-1578 z danymi o odbyciu kary).

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne w zakresie przebiegu i wyników czynności procesowych w dniach 10 i 11 maja 2005 r. oparte zostały na rzetelnych i nie budzących wątpliwości protokołach zatrzymań, przeszukań, oględzin, użycia testerów i opinii z zakresu badań daktyloskopijnych (k. 4, 11, 25, 57, 118, 8-10, 30-32, 45-49, 124-128, 18-20, 34-35, 141-142v, 166-173, 1403-1404, 1480-1494, 1496-1505.). Dowody te nie były kwestionowane przez strony i należało uznać je za wiarygodne. Ich potwierdzeniem oraz uzupełnieniem były wiarygodne zeznania świadka S. S., funkcjonariusza Policji uczestniczącego przy wykonywanych czynnościach, złożone na etapie śledztwa (k. 98-100) i potwierdzone przed sądem (k. 2194-2198, 2679, 3376-3379).

Nie budziło wątpliwości przyznanie się oskarżonego M. O. (1) do posiadania heroiny oraz amfetaminy (k. 199-200, 229-231, 280-281, 1471-1472, 1932-1933, 2076-2077, 2584, 2745, 4142, 4143), co potwierdziła rzetelna i należycie uzasadniona opinia biegłego z zakresu badań chemicznych biegłego J. N. (1) (k. 1519-1523).

W zakresie dotyczącym pochodzenia suszu roślin konopi zatrzymanego w pojeździe marki n. oraz w mieszkaniu J. S., wcześniejszych transakcji dotyczących tego suszu pomiędzy J. O. a M. J., P. J. i M. O. (1), za generalnie wiarygodne uznano generalnie wyjaśnienia J. O. (k. 182-184, 217v-218, 271-273, 791-793v, 1219-1220, 1421-1421v, 1476, 2078-2079, 2580-2581, 2741-2743), gdyż były one zasadniczo konsekwentne, przekonujące, spójne i nie podważał ich żaden wiarygodny dowód przeciwny. Wspierały je ponadto w istotnym zakresie niektóre wyjaśnienia P. J. (k. 1257-1258v) oraz S. B. (2) (k. 176-177, 214-215, 246) i w tej części procesowe relacje tych osób uznano za zasługujące na wiarę, odrzucając ich odmienne depozycje złożone w toku postępowania. Korelowały z nimi konsekwentne i przekonujące wyjaśnienia i zeznania J. S. i M. S. (k. 190-192, 219-221, 258-260, 291-292, 312-315, 326-327, 2144-2145, 2600, 2635, 2805-2806, 2807). Za wiarygodne uznano nadto pierwotne zeznania D. O. (k. 163-165). Sąd odmówił wiary jego późniejszym, nieprzekonująco zmienionym zeznaniom.

Sąd rozważył, że J. O. konsekwentnie podawał, że susz roślinny dostał od M. J.. Potwierdzeniem jego depozycji były wyjaśnienia S. B. (1) ze śledztwa, w których zdecydowanie podawał, iż to M. J. wysłał go na spotkanie dnia 11 maja 2005 r., podczas którego został zatrzymany, a na przełomie lat 2004 i 2005 M. J. przekazywał mu taki sam susz (k. 176-177, 214-215, 246). W ocenie Sądu zeznania S. B. (1) (k. 2080-2081, 2192-2193, 2631-2634, 2763-2764), korzystniejsze dla M. J., nie były przekonujące, ponieważ świadek ten nie przedstawił racjonalnych powodów składania uprzednio innych relacji, za to wyraźnie dopasowywał swą wersję do linii obrony M. J., który w śledztwie odmawiał składania wyjaśnień (k.196, 223, 252), a dopiero przed Sądem przedstawił wyjaśnienia mające wskazywać na to, że susz roślinny został przemycony z zagranicy przez J. O. (k. 2075-2076, 2582, 2744, 4142). Również P. J. dopiero przed Sądem rozwinął wersję wskazującą na to, że susz roślinny miał pochodzić z przemytu zorganizowanego przez J. O. (k. 1933-1934, 2077, 2582-2584). W śledztwie przyznał się zaś ostatecznie do winy (k. 1257-1258v), zmieniając

poprzednie odmienne wyjaśnienia (k. 205-206, 225-228, 265-266), ale nie podawał, mimo takiej możliwości, aby wiedział, skąd J. O. ma susz konopi. Istotne w tej kwestii były zeznania funkcjonariusza Policji S. S., który podał, że J. O. od razu w toku zatrzymania wskazał na mieszkanie M. J., który nie był znany w toku postępowania, zaś udział tej osoby w ujawnionym procederze potwierdzał już przy zatrzymaniu S. B. (1) (k. 2196). S. S. zeznał też o okolicznościach wskazujących na udział J. O. w procederze przemytu papierosów bez polskich znaków akcyzy przed zatrzymaniem, co potwierdziły zeznania wiarygodne świadka J. K. (k. 305-307, 3032-3034). Sąd nie znalazł podstaw, aby zakwestionować szczerść i rzetelność zeznań złożonych przez tych świadków. Odmówiono natomiast wiary, jako nieprzekonującym i niespontanicznym, wyjaśnieniom M. J..

J. O. co do zasady konsekwentnie obciążał również M. O. (1), którego znał pod pseudonimem (...). Oskarżony M. O. (1) nie przyznawał się do winy, zaprzeczał znajomości z J. O., twierdził, że obciążające zeznania D. O. zostały wymuszone przez Policję, a ksywkę (...) posiadał jedynie w szkole podstawowej (k. 199-200, 229-231, 280-281, 1471-1472, 1932-1933, 2076-2077, 2584, 2745, 4142, 4143). Wyjaśnienia M. O. (1) w tej części nie zasługiwały na wiarę. Pierwotne zeznania D. O. były stanowcze i w sposób nie budzący wątpliwości wskazywały na sprawstwo M. O. (1) (k. 163-165). Na rozprawie świadek wycofał się, naiwnie tłumacząc, że przy zatrzymaniu miał być pijany i pomylić numer telefonu M. O. (1) z numerem telefonu dilerów narkotyków (k. 2013-2015, 2680). Pierwotną relacją tego świadka, a pośrednio też wyjaśnieniami J. O., potwierdzały z kolei zeznania S. S., który podał, że przed zatrzymaniem D. O. rozmawiał z nim telefonicznie, będąc przekonany, iż jego rozmówcą jest M. O. (1). Zwracał się do niego: „cześć M.” i podawał, aby spotkali się w tym miejscu, co poprzednio (k. 2195). Nie było zatem podstaw, aby dać wiarę wyjaśnieniom M. O. (1) w omawianej obecnie części.

Jak już wskazano, wyjaśnienia J. O. wspierały także wyjaśnienia i zeznania J. S. i M. S. (k. 190-192, 219-221, 258-260, 291-292, 312-315, 326-327, 2144-2145, 2600, 2635, 2805-2806, 2807). Świadców ci nie posiadali jednak wiedzy, jak J. O. wszedł w posiadanie ujawnionego w sprawie suszu roślinnego.

Sąd uwzględnił też relacje świadków, z których wynikało, że podczas tymczasowego aresztowania J. O. obciążał inne osoby w innych sprawach. Wskazywali na to: W. T. (k. 2680-2681, 2889-2890, 3202), K. S. (k. 2277, 2636, 2964 – 2965) oraz S. S.. Argument ten nie uzasadniał jednak tezy o braku wiarygodności wyjaśnień J. O. złożonych w niniejszej sprawie, gdyż od początku i zasadniczo konsekwentnie obciążał on oskarżonych M. J. i M. O. (1), nie kwestionując własnej, istotnej odpowiedzialności. Nie sposób zatem uznać, aby nie relacjonował spontanicznie i szczerze, ale aby dopiero po przemyśleniu własnej sytuacji procesowej, zdecydował się na wymyślenie oraz złożenie fałszywych wyjaśnień. Jest to tym bardziej uzasadnione, że W. T. nie potwierdził, aby miał wiedzę, że J. O. przewoził z zagranicy narkotyki, za to wskazał, że J. O. przewoził w samochodach papierosy (k. 2680-2681, 2889-2890, 3202).

Nadmienić też trzeba, że w akcie oskarżenia jako dowód wskazano opinię z zakresu informatyki z dwiema płytami CD i wydrukami, mającą stanowić załącznik do akt sprawy. Nie opisano faktów wynikających z tego dowodu. Nie on ujawniony przy poprzednim rozpoznaniu sprawy. Obecnie brak tego dowodu i nie jest możliwe jego odtworzenie. Strony nie składały w związku z tym nowych wniosków dowodowych. Sąd uznał zaś ostatecznie, że brak tego dowodu nie był na tyle istotny, aby niemożliwe było zweryfikowanie sprzecznych wyjaśnień oskarżonych, zgodnie z opisanym wyżej rozumowaniem.

W tym miejscu fragment uzasadnienia, dotyczący dowodów uzyskanych w przebiegu kontroli operacyjnej, sporządzono z wyłączeniem jawności.

Ustalenia dotyczące oskarżonych oparto na aktualnych kartach karnych, jasnych i pełnych opiniach sądowo-psychiatrycznych oraz odpisie wyroku (k. 4289, 4291-4292, 4293, 1151-1154, 1337-1338, 1357, 1551-1552, 1569-1578).

W postępowaniu przygotowawczym sporządzone zostały trzy opinie z zakresu badań chemicznych, które rzetelnie wykazały, że susz roślinny, zabezpieczony w sprawie stanowił środek odurzający w postaci ziela konopi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Odnosiło się to do suszu ujawnionego w

pojeździe, którym poruszali się J. (...) oraz w mieszkaniu J. S. (k. 209-212, opinia biegłego J. B.) i suszu ujawnionego w mieszkaniu M. O. (1) (k. 1519-1524, opinia biegłego J. N. (1)). Ślady (...) ujawniono również we wnętrzu lufek szklanych oraz w cieczy znajdującej się w fajce wodnej ujawnionej u lokalu M. J. (k. 1407-1409, opinia biegłej G. K.).

W toku postępowania sądowego, biegli J. B. i J. N. (2) zwrócili uwagę na zmianę stanu prawnego w toku procesu, zgodnie z którą środkiem odurzającym w postaci ziela konopi, po wejściu w życie ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, stały się wyłącznie konopie inne niż włókniste, co przesądziło o konieczności wykazywania, że zawartość delta-9-tetrahydrokannabinolu w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, wynosiła co najmniej 0,20% w przeliczeniu na suchą masę (...)- (...), (...), (...), (...)- (...). Wykonanie dodatkowych badań ilościowych w przedmiotowej sprawie okazało się niemożliwe, wobec wykonania rozstrzygnięcia w kwestii przepadku dowodów rzeczowych zawartego w wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 17 lutego 2006 r. w sprawie II K 138/06 (k. 3634-3636). Biegły J. B. podkreślał, że jego zdaniem badanie ilościowe było warunkiem koniecznym do rzetelnego wykazania odpowiedniej zawartości delta-9-thc (k. 3597, 3687). Wskazał, że w pewnym momencie na rynku masowo zaczęły się pojawiać konopie, w których zawartość delta-9-thc była nieco poniżej progu, lecz z wysoką zawartością kwasu (...), co skłoniło ustawodawcę do dalszych zmian w ustawie z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (k. 3687). Także biegły J. N. (1) zgodził się, że badania ilościowe stały się konieczne po wejściu w życie tej ustawy, podczas gdy wcześniej nie były one niezbędne. Jednocześnie zwrócił uwagę na to, że w opinii pisemnej w chromatogramie stwierdzono silnie wybarwioną plamka, która nie wystąpiłaby lub byłaby słabo nasycona przy braku albo niskiej zawartości delta-9-thc (k. 3775).

W celu uszczegółowienia i weryfikacji stanowisk biegłych J. N. (1) i J. B., zgodnie z wytycznymi zawartymi w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku, uchylającym poprzedni wyrok wydany w pierwszej instancji, przesłuchano obu biegłych na rozprawie (k. 4167-4169). Doprowadziło to do uzgodnienia stanowisk ekspertów oraz ostatecznego uznania ich opinii za jasne i pełne przez Sąd. J. B. podał, że duży rozmiar plamki pochodzącej od delta-9-thc sam w sobie nie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, iż zawartość wynosiła delta-9-thc co najmniej 0,20% w przeliczeniu na suchą masę, z uwagi na różne potencjalnie stężenia ekstraktu badawczego, wynikające ze stężenia rozpuszczalnika. Nie pozwalał też na to, sam w sobie, silny zapach konopi, chociaż z reguły wskazuje on na wyższą zawartość delta-9-thc. Za jedyną w pełni przekonującą metodę badawczą biegły uznał badania ilościowe. Z drugiej strony biegły podał, że w swojej praktyce nie przypomina sobie, aby z suszu roślin konopi o zawartości delta-9-thc mniejszej niż 0,20% otrzymał w opinii tak silnie wybarwiony chromatogram, jak w niniejszej sprawie. Z kolei biegły J. N. (1) podał, że jego poprzednia opinia ustna nie powinna być jednak traktowana jako kategoryczne stwierdzenie, że sama intensywność wybarwienia plamek pozwalała na stwierdzenie zawartości co najmniej 0,20% delta-9-thc w przeliczeniu na suchą masę. Biegły zgodził się z tezą o konieczności przeprowadzenia badań ilościowych metodą chromatografii gazowej. Samo wybarwienie plamki wskazywało wyłącznie na duże prawdopodobieństwo, że zawartość delta-9-thc wynosiła co najmniej 0,20%. Ze stwierdzeniem tym zgodził się biegły J. B..

Ostatecznie zatem, wobec uzgodnienia oraz przekonującego uzasadnienia stanowisk przez obu biegłych i braku zastrzeżeń stron do ich ekspertyz, należało przyjąć, że w oparciu o ich opinie nie można z pewnością ustalić, że susz roślinny zabezpieczony od J. O., J. S. i M. O. (1) stanowił środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ujęciu pierwotnej, najkorzystniejszej dla oskarżonych, wersji przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyniki ekspertyz wskazywały na duże prawdopodobieństwo takiej hipotezy. Nie da się jednak kategorycznie wykluczyć, że na silne wybarwienie plamek thc mogło mieć wpływ stężenie rozpuszczalnika, a nie przekroczenie progu 0,20 % delta-9-thc, tym bardziej, że na rynku występowały także rośliny o niższej zawartości delta-9-thc, a wysokiej zawartości kwasu thc-A.

W powiązaniu ze stanowiskiem obu biegłych, należało odnieść się do uznanych za wiarygodne wyjaśnień P. J. (k. 1257-1258v). Podał on, że J. O. zaproponował marihuanę odmiany „white widow”. Kiedy jednak rozpakował paczkę, to: „jej zawartość nie była tym, czym miała być”. Sytuacja taka powtórzyła się następnie kolejny raz. P. J. podał, że J. O. przekazał mu, że „nie ma on co z tym zrobić”, „a nawet obniżał cenę”.

Sąd wziął również z drugiej strony pod uwagę, że w okresie od marca 2005 r. do 11 maja 2005 r. M. O. (1) co najmniej pięć razy udzielał suszu roślin konopi D. O. o łącznej wadze co najmniej 5 gram, co wskazuje na prawdopodobieństwo, że nabywca nie kwestionował jakości zakupów. Tym niemniej, wskazać należy, że występująca na rynku odmiana konopi o obniżonej zawartości delta-9-thc, a wyższej zawartości kwasu thc-A, mogła wywoływać efekt w postaci odurzenia, nie będąc środkiem odurzającym według pierwotnej wersji ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jak bowiem podał to biegły J. B., w chwili zapalenia kwas thc-A przechodził w delta-9-thc, co nadawało konopi właściwość narkotyczną. Była to luka w pierwotnej treści tej ustawy, wobec której dokonano następnie jej nowelizacji (k. 3687).

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, że nie da się z całą pewnością ustalić, iż susz roślin konopi pochodzący pierwotnie od M. J. i przekazywany przez niego J. (...), a następnie posiadany przez J. O. i przekazywany P. J. i M. O. (1), jak również susz posiadany przez M. O. (1) i udzielany D. O. stanowił ziele konopi innych niż włókniste, według pierwotnej, najkorzystniejszej dla oskarżonych wersji ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Istniejące w tym zakresie obiektywnie duże prawdopodobieństwo, nie może stanowić wystarczającej podstawy do pewności, jaka wymagana jest dla wydania wyroku skazującego.

Pozostałe dowody nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Opierając się na przedstawionych wyżej ustaleniach i ocenie dowodów, Sąd wydał wyrok uniewinniający J. O. od popełnienia przestępstw z pkt od I do V części wstępnej wyroku, M. J. od popełnienia przestępstw z pkt od VI do X części wstępnej wyroku oraz oskarżonego M. O. (1) od popełnienia przestępstw z pkt XI i XII części wstępnej wyroku, ze względu na brak znamion czynu zabronionego. Nie wykazano bowiem, ponad wszelką wątpliwość, aby susz roślin konopi, którego dotyczyły odpowiednie zarzuty oskarżenia, był środkiem odurzającym w postaci ziela konopi innych niż włókniste według pierwotnej, najkorzystniejszej dla oskarżonych wersji ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jest to równoznaczne z wystąpieniem okoliczności określonej w art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

Z tych samych względów Sąd wyeliminował z opisu czynu zarzucanego w pkt XIII części wstępnej wyroku fakt posiadania przez oskarżonego M. O. (1) ziela konopi oraz uznał go w omawianym zakresie za winnego tego, że 11 maja 2005 r. w G. wbrew przepisom ustawy umyślnie posiadał on środki odurzające i substancje psychotropowe w postaci heroiny w ilości 0,56 gramów netto, co stanowiło 28 pojedynczych porcji konsumpcyjnych i amfetaminy w ilości 0,18 grama netto, co stanowi dwie pojedyncze porcje konsumpcyjne, a czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia od 28 września 2000r. do 11 stycznia 2002r. i od 3 lutego 2002r. do 6 czerwca 2002 r. części kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sadu Rejonowego w Gdańsku z dnia 29 lipca 2003 r. w sprawie III K 1109/01 za umyślne przestępstwo podobne. Czyn ten, przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., należało zakwalifikować jako przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. Nie budziło bowiem wątpliwości, że posiadanie przez oskarżonego przypisanych narkotyków było nielegalne, umyślne i że czynu tego dopuścił się on w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k.

Biorąc pod uwagę kilkukrotną karalność oskarżonego M. O. (1) i to zarówno przed, jak i po popełnieniu przypisanego przestępstwa, ilość i rodzaj posiadanych nielegalnie narkotyków, a także czas trwania postępowania i przyznanie się oskarżonego do winy co do przypisanego mu ostatecznie czynu, Sąd uznał, że adekwatną do popełnionego występku i do osoby sprawcy będzie kara 1 roku pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oskarżony nie rokuje przestrzegania porządku prawnego na wolności, na co wskazują zwłaszcza jego kolejne skazania w latach 2014 i 2015. Nie zasługuje on zatem na dobrodziejstwo środka probacyjnego.

Wyrok zawiera też rozstrzygnięcia o zaliczeniu części tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary, częściowym obciążeniu oskarżonego M. O. (1) kosztami procesu w części skazującej, biorąc pod uwagę jego aktualną sytuację materialną i względy słuszności oraz o obciążeniu Skarbu Państwa kosztami procesu w części uniewinniającej.